

Forkyndelse af dokumenter - Slovenien

Den originale sprogudgave af denne side [sl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?
- 2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?
- 3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?
- 4 Adresseforespørgsler
 - 4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?
 - 4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?
 - 4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?
- 5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?
- 6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?
- 7 »Subidiær« forkyndelse
 - 7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?
 - 7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?
 - 7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?
 - 7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?
- 8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)
 - 8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

- 8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?
- 8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?
- 9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?
- 10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f. eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?
- 11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

I praksis forstås ved forkyndelse af dokumenter levering af papirer og dokumenter til fysiske og juridiske personer, som er parter i en retssag. Dette betyder på den ene side, at adressaten underrettes om rettens eller en parts formelle skridt, og på den anden side, at retten får en pålidelig bekræftelse af, at parterne har modtaget dokumenterne. Bekræftelse af, at dokumenterne er blevet korrekt forkyndt, er en forudsætning for en normal gennemførelse af sagen, og en korrekt forkyndelse for parterne sikrer samtidig, at kontradiktionsprincippet (*audi alteram partem*) opretholdes. Forkyndelse er således rettens formelle skridt, der har til formål at underrette en part om en retssag og om modpartens og rettens formelle skridt, og den garanterer samtidig den pågældende part retten til at tage til genmæle.

Det er nødvendigt at have særlige regler for forkyndelse af dokumenter for at overholde forskellige principper i de civile retsplejeregler og for at sikre en effektiv retsbeskyttelse uden unødvendige forsinkelser, da dokumentforkyndelsen sikrer, at alle deltagere underrettes om rettens og/eller parternes formelle skridt. Særlige regler for dokumentforkyndelse giver ligeledes garantier i tilfælde af ukorrekt forkyndelse.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle retslige dokumenter forkyndes for parterne og deltagerne, og i henhold til artikel 142 i den slovenske civile retsplejelov (i det følgende benævnt ZPP; Republikken Sloveniens lovtidende [*Uradni list RS*], nr. 73/07 – officiel konsolideret udgave, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – forfatningsdomstolens afgørelse, 121/08 – forfatningsdomstolens kendelse, 57/09 – forfatningsdomstolens afgørelse, 12/10 – forfatningsdomstolens afgørelse, 50/10 – forfatningsdomstolens afgørelse, 107/10 – forfatningsdomstolens afgørelse, 75/12 – forfatningsdomstolens afgørelse, 76/12 – ændret, 40/13 – forfatningsdomstolens afgørelse, 92/13 – forfatningsdomstolens afgørelse, 6/14, 10/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 48/14 og 48/15 – forfatningsdomstolens afgørelse) forkyndes søgsmål, retsafgørelser, der kan appelleres, ekstraordinære retsmidler og betalingspåkrav vedrørende betaling af gebyrer for indgivelse af søgsmål, svarskrifter og retsmidler og indkaldelser af parter til forligshøring eller første retsmøde, hvis der ikke er berammet en forligshøring, for parterne personligt, og både personlig forkyndelse og forkyndelse via sikre elektroniske medier betragtes i denne forbindelse som personlig forkyndelse af dokumenter i overensstemmelse med bestemmelserne i ZPP. Andre dokumenter forkyndes kun personligt, hvis dette er fastsat i loven, eller hvis retten skønner, at det er nødvendigt at udvise større forsigtighed på grund af de dokumenter, der er vedlagt originalen, eller hvis andre grunde taler derfor.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Dokumenter forkyndes pr. post, ved en retsmedsmand, i retten eller på anden måde som fastsat i loven. Retten kan på modpartens anmodning foreskrive, at forkyndelse finder sted ved en juridisk eller fysisk person, som foretager forkyndelse som en registreret aktivitet efter særlig tilladelse fra justitsministeriet, og forkyndelsesomkostningerne påhviler i så fald den, der har anmodet om denne forkyndelse (artikel 132 i ZPP). Parterne kan meddele retten, at de ønsker elektronisk dokumentforkyndelse til en sikker e-mailadresse anført i anmodningen. Den anførte sikre e-mailadresse svarer til den pågældende parts bopæls- eller hjemstedsadresse. Hvis en part indgiver dokumenter elektronisk via sikre elektroniske medier, antages det, at den pågældende ligeledes ønsker elektronisk dokumentforkyndelse, medmindre andet angives. Hvis retten vurderer, at det ikke er muligt at foretage sikker elektronisk dokumentforkyndelse, forkynder den dokumenterne i papirformat og anfører begrundelsen for denne

forkyndelse. Der foretages altid elektronisk forkyndelse til en sikker e-mailadresse for statslige organer, advokater, notarer, eksekutorer, ekspertvidner, retslige taksatorer, retstolke, kuratorer og andre personer eller organer. Republikken Sloveniens højesteret har udarbejdet og offentliggjort en liste på sit websted over personer og organer, der anses for at være meget pålidelige på grund af karakteren af deres arbejde. Personerne og organerne på listen skal åbne en sikker e-mailadresse og meddele Republikken Sloveniens højesteret den sikre e-mailadresse og enhver ændring heraf. Adressen anført i listen betragtes som den officielle sikre e-mailadresse.

Dokumenter til statslige organer, juridiske personer og selvstændige erhvervsdrivende forkyndes ved levering til en person med bemyndigelse til at modtage disse eller til en medarbejder på det pågældende kontor, i forretningslokalerne eller på hjemstedet (artikel 133 i ZPP). Dokumenter til militærpersonel og polititjeneste kan ligeledes forkyndes gennem deres overordnede eller nærmeste foresatte, og om nødvendigt kan andre dokumenter ligeledes forkyndes for dem på denne måde (artikel 134 i ZPP). Forkyndelse for indsatte foretages af ledelsen i fængslet eller anden institution, hvor de afsoner deres straf (artikel 136 i ZPP).

Har parten en retlig eller bemyndiget repræsentant, forkyndes dokumenterne for denne retlige eller bemyndigede repræsentant, medmindre andet er fastsat i loven, og forkyndelse for en advokat, der handler som bemyndiget repræsentant, kan foretages ved, at dokumenterne forkyndes for en medarbejder på det pågældende advokatkontor (artikel 137 og 138 i ZPP).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Forkyndelse i medlemsstaterne foretages i overensstemmelse med nationale bestemmelser. I henhold til artikel 143, stk. 3, i den civile retsplejelov (Republikken Sloveniens lovtidende [*Uradni list RS*], nr. 45/08, som ændret, i det følgende benævnt ZPP), er retten forpligtet til at undersøge, om den adresse, hvor dokumenterne blev forsøgt forkyndt, er den samme som forkyndelsesadressen i de officielle registre. Når forkyndelsen på en bestemt adresse ikke lykkes (uanset årsag), skal retten således kontrollere adressen i det centrale folkeregister. Retten foretager både denne kontrol, når retssagen finder sted i Slovenien, og når forkyndelsen foretages på anmodning af en ret i en anden medlemsstat (princippet om national procesautonomi). Når dokumenterne skal forkyndes for en juridisk person, kontrolleres adressen i henhold til artikel 139, stk. 3, i ZPP i virksomhedsregistret (AJPES), hvor der er offentlig adgang til nærmere oplysninger om juridiske personers vedtægtsmæssige hjemsted. Hvis oplysningerne ikke kan findes der, returnerer retten dokumenterne til den fremsendende instans.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

De har ikke adgang til disse oplysninger, da adgangen hertil er stærkt begrænset af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger. Hvis en udenlandsk myndighed ønsker at indhente oplysninger om en persons bopæl, skal anmodningen herom ifølge de administrative enheder indgives til den pågældende enhed i Slovenien (der opkræves ikke gebyrer eller andre afgifter for denne tjeneste), og den administrative enhed tager herefter stilling til anmodningen på grundlag af bestemmelserne i den nationale lovgivning. Hvis den part, der ønsker at indhente oplysninger, er en juridisk person, vanskeliggøres processen yderligere. Ifølge oplysningerne fra de administrative enheder ønsker de ikke at udlevere sådanne oplysninger til parterne. Der er ligeledes mulighed for at rette forespørgsler gennem diplomatiske kanaler.

Som anført ovenfor kontrollerer og indhenter den kompetente domstol i Slovenien kun oplysninger om den pågældende persons adresse på en udenlandsk domstols anmodning.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206 /2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Retten søger efter en persons bopælsadresse (ved at søge i det centrale folkeregister eller ved at rette en forespørgsel til den administrative enhed), når den modtager en anmodning om bevisoptagelse.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Dokumenter forkyndes normalt pr. post, men de kan ligeledes forkyndes ved en retsbedsmand, i retten eller på anden måde som fastsat i loven eller ved en juridisk eller fysisk person, der foretager forkyndelse som en registreret forretningsaktivitet efter særlig tilladelse fra justitsministeriet. Forkyndelsen kan også foretages elektronisk (se punkt 3).

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Ja. Forkyndelse af dokumenter foretages via webstedet e-Justice, der forvaltes af Republikken Sloveniens højesteret, til brugernes sikre e-mailadresser.

Der kan foretages elektronisk forkyndelse i civilprocessager og i andre civilretlige sager, hvor reglerne i den civile retsplejelov finder anvendelse på elektronisk dokumentforkyndelse, dvs. i sager vedrørende handelsretlige tvister, arbejds- og socialretlige tvister, ikke-civilretlige sager, arvesager (anvendes endnu ikke i alle sager) og i insolvenssager og fuldbyrdelsessager (elektronisk forkyndelse anvendes allerede i alle disse sager).

Der er begrænsninger for opdelingen af brugerne i grupper. De opdeles først i generelle grupper:

- brugere, der ikke behøver at dokumentere deres identitet, når de bruger e-Justice-systemet (almindelige brugere)
- brugere, der har adgang til e-Justice-systemet med brugernavn og adgangskode (registrerede brugere)
- brugere, der har adgang til e-Justice-systemet med brugernavn og adgangskode og et behørigt digitalt certifikat (kvalificerede brugere).

Kvalificerede brugere omfatter:

- rettens kvalificerede brugere (dommere og retsmedsmænd, der er bemyndiget til at udføre e-opgaver i visse typer civilretlige sager)
- eksterne kvalificerede brugere (notarer, advokater, eksekutorer, kuratorer, statsadvokaturen, den offentlige anklagemyndighed, ejendomsselskaber og statsadvokaturens lokale kontorer, dvs. enheder, der deltager som repræsentative eller juridiske organer i civilretlige sager, og brugere/partner, dvs. juridiske personer, fysiske personer eller statslige og lokale myndigheder, der deltager i civilretlige sager).

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Ved forkyndelse af retslige dokumenter skelnes der mellem almindelig forkyndelse og personlig forkyndelse.

Ved **almindelig forkyndelse** skal der først gøres forsøg på at foretage en subsidiær forkyndelse. Er den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, ikke at finde på sin bopæl, finder forkyndelsen derfor sted ved, at dokumenterne overdrages til et af husstandens voksne medlemmer, som er forpligtet til at modtage dem (artikel 140, stk. 1, i ZPP). Kun hvis dette ikke er muligt, finder forkyndelse for en fysisk person sted ved, at stævningsmanden lægger dokumenterne i en postkasse på bopælsadressen. Hvis adressaten ikke har en postkasse, eller hvis den ikke kan anvendes, afleveres dokumenterne til den ret, der har foreskrevet forkyndelsen, og ved postforkyndelse til postkontoret der, hvor adressaten bor, og en meddelelse om forkyndelse anbringes på adressatens dør med oplysning om, hvor dokumenterne befinder sig (artikel 141, stk. 1 og 2, i ZPP). Ved forkyndelse for en juridisk person forkyndes dokumenterne på den adresse, der er anført i registret. Hvis det ikke er muligt at forkynde dokumenterne på denne adresse, foretages forkyndelsen som beskrevet ovenfor for fysiske personer, og dokumenterne eller meddelelsen om forkyndelse deponeres således på den adresse, der er anført i registret.

Ved **personlig forkyndelse** afleveres dokumenterne til den pågældende part personligt. I henhold til artikel 142 i ZPP omfatter retslige dokumenter stævninger, retsafgørelser, der kan appelleres, ekstraordinære retsmidler og betalingspåkrav vedrørende betaling af gebyrer for anmodninger i henhold til artikel 105 i ZPP (stævninger, modkrav, begæring om frivillig annulation osv.) og indkaldelser af parter til forligshøring eller første retsmøde, hvis der ikke er berammet en forligshøring. Andre dokumenter forkyndes kun personligt, hvis dette er fastsat i loven, eller hvis retten skønner, at det er nødvendigt på grund af de dokumenter, der er vedlagt originalen.

Hvis det ikke er muligt at foretage forkyndelse direkte for adressaten, foretages personlig forkyndelse for en fysisk person ved, at stævningsmanden afleverer dokumenterne til den ret, der har foreskrevet forkyndelsen, og ved postforkyndelse til postkontoret der, hvor adressaten bor, og en meddelelse om forkyndelse lægges i postkassen med oplysning om, hvor og inden for hvilken frist dokumenterne kan afhentes.

Parterne eller deres retlige repræsentanter skal straks meddele, hvis de ændrer adresse før forkyndelsen af en endelig afgørelse i en retssag truffet af en domstol i anden instans. Hvis dette ikke sker, vil retten beordre, at enhver fremtidig forkyndelse af dokumenter i retssager for den pågældende part foretages ved opslag af dokumenterne på rettens opslagstavle. Dokumenterne anses for at være forkyndt otte dage efter opslag på rettens opslagstavlen (artikel 145 i ZPP).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Ved almindelig forkyndelse anses dokumenterne for at være forkyndt den dag, de blev lagt i postkassen, hvilket udtrykkeligt meddeles adressaten. Hvis adressaten ikke har en postkasse, anses dokumenterne for at være forkyndt den dag, meddelelsen om forkyndelse blev anbragt på døren.

Ved personlig forkyndelse anses dokumenterne for at være forkyndt den dag, adressaten afhenter dokumenterne. Hvis adressaten ikke afhenter dokumenterne inden for 15 dage, anses forkyndelsen for at have fundet sted efter udløbet af denne tidsfrist. Efter fristens udløb lægger stævningsmanden dokumenterne i adressatens postkasse, og hvis adressaten ikke har en postkasse, eller hvis den ikke kan anvendes, returneres dokumenterne til retten.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Ved almindelig forkyndelse oplyser stævningsmanden, når dokumenterne lægges i en postkasse, adressaten om dokumenternes retlige følger og anfører årsagen til denne fremgangsmåde og datoen for anbringelse i postkassen på leveringssedlen og dokumenterne og underskriver dem. Hvis adressaten ikke har en postkasse, og dokumenterne afleveres til retten/på postkontoret, anbringer stævningsmanden en meddelelse om forkyndelse på døren ved bopælen med oplysning om, hvor dokumenterne kan afhentes, og hvornår de anses for at være forkyndt.

Ved personlig forkyndelse lægger stævningsmanden en meddelelse i postkassen med oplysning om, hvor dokumenterne er blevet deponeret, fristen for afhentning af dokumenterne og følgerne, hvis adressaten ikke afhenter dokumenterne inden fristens udløb. Stævningsmanden anfører årsagen til denne fremgangsmåde og datoen for deponering af dokumenterne på meddelelsen og de dokumenter, der forkyndes, og underskriver dem.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis den person, som dokumenterne er stilet til, eller en person, der har pligt til at modtage dokumenterne, uden lovlig grund ikke ønsker at modtage dem, deponerer stævningsmanden dokumenterne på bopælsadressen eller på den pågældendes arbejdsplads eller i dennes postkasse, og hvis der ikke er nogen postkasse, anbringes dokumenterne på døren ved bopælen. Stævningsmanden anfører dato, tidspunkt og begrundelsen for, at forkyndelsen blev nægtet, og det sted, hvor dokumenterne blev efterladt, på leveringssedlen. Forkyndelsen anses herefter for at have fundet sted (artikel 144 i ZPP).

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I henhold til postbefordringsloven (i det følgende benævnt ZPSto-2, Republikken Sloveniens lovtidende [*Uradni list RS*], nr. 51/09, 77/10 og 40/14 – ZIN-B) leveres anbefalet og forsikret post til adressaterne personligt på deres adresse. Hvis dette ikke er muligt, afleveres anbefalet og forsikret post til et af husstandens voksne medlemmer eller til en person, som er bemyndiget til at modtage post (artikel 41 i 41 ZPSto-2). Et voksent medlem af husstanden er en person på over 15 år, der bor sammen med adressaten (Generelle vilkår og betingelser for levering af befordringspligtjenester af 1. september 2014, i det følgende benævnt GT).

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis anbefalet post ikke kan afleveres til ovennævnte personer (adressaten personligt/et voksent medlem af husstanden eller en part med bemyndigelse til at modtage dokumenter), fordi de ikke er til stede, lægger stævningsmanden en meddelelse i postkassen med oplysning om sted og tidsfrist for afhentning af forsendelsen. Hvis adressaten ikke afhenter forsendelsen inden for den frist, der er angivet i postmeddelelsen, returneres posten til afsender. Hvis adressaten ikke ønsker at modtage anbefalet og forsikret post, anfører stævningsmanden datoen og begrundelsen for, at modtagelsen blev nægtet, på forsendelsen eller leveringssedlen og returnerer posten til afsender.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Forsendelsen kan afhentes på postkontoret senest 15 dage fra datoen for meddelelsen til adressaten om leveringen. En undtagelse herfor er pakker fra udlandet, hvor afsenderen har anført en frist på under 15 dage ved fremsendelsen af pakken. Tidsfrister for afhentning af post fastsættes på kalenderbasis og begynder at løbe dagen efter den dag, hvor adressaten modtog leveringssedlen. For post, der opbevares på postkontoret som *poste restante*, og post til brugere af postboks fastsættes fristerne på kalenderbasis og begynder at løbe den dag, hvor posten ankom til postkontoret (artikel 27 i GT).

En meddelelse lægges i adressatens postkasse med oplysning om sted og tidsfrist for afhentning af forsendelsen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Leveringssedlen er bevis for, at dokumentet er forkyndt. Leveringssedlen underskrives af modtageren og stævningsmanden, og modtageren anfører selv datoen for modtagelse med bogstaver på leveringssedlen. Hvis modtageren ikke kan skrive eller underskrive, anfører stævningsmanden dennes fulde navn og modtagelsesdatoen med bogstaver og tilføjer en bemærkning om, at modtageren ikke har underskrevet.

Hvis modtageren ikke ønsker at underskrive leveringssedlen, anfører den, der foretager forkyndelsen, dette på leveringssedlen sammen med forkyndelsesdatoen, og dokumenterne anses herefter for at være blevet forkyndt. Hvis forkyndelsen foretages i henhold til artikel 142, stk. 3, i ZPP (subsidiær forkyndelse eller "fiktiv" forkyndelse, se også punkt 8.2 og 7.3), anføres datoen for aflevering af meddelelsen hos adressaten, og datoen for aflevering af dokumenterne til retten eller på postkontoret på leveringssedlen.

Hvis dokumenterne i henhold til bestemmelserne i ZPP afleveres til en anden person end den, for hvem der skal foretages forkyndelse, anfører stævningsmanden deres indbyrdes relation på leveringssedlen (artikel 149, stk. 5, i ZPP).

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Leveringssedlen indeholder alle de elementer, der karakteriserer et offentligt dokument, og udgør således et bevis på rigtigheden af de i dokumentet bekræftede faktiske omstændigheder. Det er imidlertid acceptabelt at påvise, at de i dokumentet angivne faktiske omstændigheder ikke er korrekte.

Hvis adressaten ikke modtager dokumenterne eller hævder, at forkyndelsen var uregelmæssig, kan visse fejl eller mangler ved dokumentforkyndelsen lades ude af betragtning. Adressater kan således ikke hævde, at forkyndelsen var uregelmæssig, hvis det fremgår helt tydeligt af deres adfærd, at de på anden vis har fået kendskab til dokumenternes indhold på trods af den uregelmæssige forkyndelse. Dette gælder ligeledes, hvis adressaten rent faktisk kommer i besiddelse af dokumenterne (f.eks. hvis adressaten afhenter dokumenterne efter afhentningsfristens udløb). Dette er også fastsat i ZPP, hvor det anføres, at et brud på reglerne om forkyndelse ikke kan gøres gældende, hvis adressaten afhenter dokumenterne på trods af bruddet. I så fald anses dokumenterne for at være forkyndt på det tidspunkt, hvor adressaten rent faktisk afhenter dokumenterne (artikel 139, stk. 5, i ZPP).

Udelukkelse eller korrektion af fejl ved forkyndelsen kan ligeledes blive berørt af begrebet *restitutio in integrum*, der betyder, at den oprindelige tilstand kan genoprettes, hvis en forsinkelse i udelukkelsen af et bestemt formelt skridt forårsager en begivenhed, som den pågældende part ikke har mulighed for at forudse eller forhindre trods udvisning af tilstrækkelig rettidig omhu. Hvis en part udebliver fra et retsmøde eller ikke overholder en frist for et retsligt skridt og således mister retten til at tage dette skridt, giver retten den pågældende tilladelse til at gøre det på et senere tidspunkt (genopretning af hidtidige tilstand), hvis den finder, at den pågældende ikke mødte op til retsmødet eller overholdt fristen med gyldig grund. Hvis *restitutio ad integrum* er tilladt, føres sagen tilbage til tilstanden før forsinkelsen, og alle de afgørelser, som retten har truffet på grund af forsinkelsen, annulleres (artikel 116 i ZPP).

Anmodningen skal indgives senest 15 dage efter datoen for ophør af årsagen til den pågældende parts udeblivelse fra retsmødet eller manglende overholdelse af fristen, og hvis den pågældende fik kendskab til forsinkelsen på et senere tidspunkt, fra den dato, hvor denne fik kendskab hertil. Fristen for indgivelse af en anmodning om *restitutio ad integrum* er seks måneder fra datoen for forsinkelsens indtræden (artikel 117 i ZPP). Både de subjektive og objektive tidsfrister er lovbestemte præklusive tidsfrister og kan ikke forlænges.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Postforkyndelse, der er en almindelig anerkendt metode til forkyndelse af retslige dokumenter, indebærer ikke særskilte omkostninger for parterne. Forkyndelse på anden vis (f.eks. af en særlig tjeneste, der udfører forkyndelse af dokumenter som en

registreret forretningsaktivitet), indebærer yderligere omkostninger, og retten kan derfor kun foranstalte en sådan forkyndelse på anmodning af en part, der skal deponere et tilstrækkeligt forskud til dækning af omkostningerne. Som fastsat i de særlige regler for de aktiviteter, der udøves af personer, som foretager dokumentforkyndelse i straffe- og civilretlige sager, er stævningsmænd berettiget til betaling for deres arbejde og til godtgørelse af omkostninger i overensstemmelse med den indgåede aftale med retten, der indebærer, at retten fastsætter betalingen og omkostningsgodtgørelsen.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 12/01/2017